

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

Sikertörténet 4. old.

KSZ -Választmányi ülés 8. old.

Feladatterv 11. old.

XVI. évfolyam

2006.

4.szám

Váci Mihály Kollégium, Budapest

Tatai Zoltán két könyvéről

A KOLLÉGIUM olvasóinak nem kell bemutatni dr. Tatai Zoltán nyugalmazott egyetemi docent, már évek óta rendszeresen jelennek meg írásai lapunkban az egykori népi kollégiumokról, a népi kollégistákról. Az interjúk, az emlékezések a folyóiratokban megjelent tanulmányokkal együtt most kötetbe rendezve „A közösségi nevelésről” címen jelentek meg.

Nyugállományú szerzőnk közel a nyolcadik X-hez rendíthetetlen szorgalommal és sok irányban dolgozik. Napjainkban is egymás után jelennek meg helytörténeti írásai, és a közelmúltban a hazai felsőoktatás egy kevésbé ismert részébe enged bepillantást „A területfejlesztés egyetemi oktatásáról” című tanítványai kiadásban megjelent kötete. A két kötetet a következőkben mutatjuk be. (Szerkesztőség)

Kerner Tibor

Tatai Zoltán A közösségi nevelésről című könyvéről

*„Őrzők, vigyázatok a strázsán
Az Élet él és élni akar
Nem azért adott annyi szépet,
Hogy átvádoljanak most rajta
Véres s ostoba fenéségek...”
(Ady E.: Intés az őrzőkhöz)*

Remek könyvet olvasgatok mostanában. Kortyolgatok belőle, ízlelgetem. Műfaját tekintve talán esszé, emlékirat és személyes vallomások, tudományos értekezés, helytörténeti mélységű írások kitűnő érzékkel csokorba szedve. Egy pedagógus vallomását szemezgetem hivatásáról, erről a gyötrelmesen szép építőmunkáról, a nevelésről, kiemelten pedig közös szerelmünkről, a Batsányiról.

A nevelés: építés, építkezés.

Sok ember, sok megszállott ember aprólékos, tudatos munkája szükségeltetik ehhez az építéshez. Az emberré faragáshoz.

Ez a könyv erről szól: az építésről, az építőkéről. A közösséggé formálódás bonyolult folyamatáról és résztvevőiről.

Az Alany átlépve a Kollégium küszöbét a büszke népi kollégista nevezetét viselhet.

Minden harang Őerte szól!

Az immáron népi kollégista bekerülve a faluszélről, pusztáról, nem tudott, nem tudhatott arról, milyen nehézségek közepette jött létre a kollégium, amelynek lakója lehetett. Erről magam is most olvasok, szerzek tudomást, a szerző, Tatai Zoltán jóvoltából. Az én dolgom akkor, 1947-ben, 14 évesen a tanulás volt, méghozzá városi iskolában, a pusztai helyett.

Pusztáról, tanyáról a városba kerülni ma sem akármilyen, akkor pedig felért egy csodával. Egy-egy Nyilas Misiről régebbiről is tudtunk, de a népi kollégiumok lehetőséget adtak ezer- és ezer fiatalnak, tehetséges szegény sorsú emberfiának a továbblépésre.

A könyv tanulmány-fejezete lényegében két veszprémi népi kollégiumról szól: Batsányi János fiú NK-ról és a Bányai Júlia leány NK-ról, megalakulásuk körülményeiről, életükről, e kollégiumok mindennapjairól.

Mégis, úgy érzem, mint cseppben a tenger benne foglaltatik a Népi Kollégiumokat építő nagyszerű mozgalom összessége, jellemzői, eredményei és természetesen hibái is.

Nem tudunk mi magyarok, a földosztáson kívül még ilyen korszakos jelentőségű mozgalmat felmutatni, mint a Népi Kollégiumok; a közösségi nevelés kohói, ott a negyvenes évek második felében.

Benne volt a hősi eposz megteremtésének lehetősége. Írása 1946-ban, a népi kollégiumok létrejöttével kezdődött.

Három év múltán a hősi eposz balladává vált.

Szokolszky Istvánra, akit jogosan nevez bevezető tanulmányában a szerző közösségi nevelés apostolának, nekem egy egyszerűbb kép őrződött meg róla emlékezetemben: kézfogása Apámmal, aki elé lejött az Igazgató Úr az épület bejáratához. Ott fogadta Apám, mintegy átvéve tőle engem megőrzésre és istápolásra.

„Tiszteletemre” az udvaron szüntetet tartott a zsidó, focizó gyermekesereg, behordták a cuccaimat a bolthajtásos szobába, lerakták leendő ágyamra, majd folytatták a focizást.

Apám az a kézfogást holtáig emlegette.

A felvidéki születésű, akkor 30-as éveiben járó diri egy meglehetősen vegyes társaságot kapott (toborzott) alapanyagként.

Életkorban (14-huszonévesek), iskolai végzettséget tekintve elemisták (pl. e sorok írója), gimnazisták, keristák (pl. Tatai Zoli kerekén 20 éves, „mellékállásban” a kollégium diáktitkára), természetesen colosok (Tóth Pista), aprócskák (Ertli Miska, jómagam).

„Vegyes felvágott.”

Háború utáni nemzedék voltunk. Kézenfekvő egy másik, 20 évvel ezelőtti, ugyancsak háborús nemzedék gondjaival, bajjaival, nevelésükkel és már sok-sok tapasztalattal rendelkező nevelő értékes eredményeit alkotóan alkalmazni hazai viszonyainkra.

Makarenko munkásságára gondolunk.

Tanulmányában Tatai Zoltán erről így ír: „Szokolszky pedagógiai eszmerendszerében a közösségi nevelés elméleti és gyakorlati szempontból egyaránt egész életének egyik központi tényezője volt, amely szorosan kapcsolódott Makarenko munkásságához.”

A közösségi nevelés teljes gondolatkörét Makarenko személyéhez kötik, közkeletűvé váltak olyan kifejezések, mint teljes közösség, a közösség aktív magja, a nevelés célszerűsége, amely utóbbi Makarenko gondolatkörében központi helyet foglal el. A végső cél a legfontosabb, nevezetesen, hogy „milyen embereket akarunk nevelni”. Ennek kell alárendelni a teljes célrendszert.

A mag, a közösség java, ekörül épül, szerveződik a teljes közösség. A szövetkezetekben éreztem először, hogy szeretnek, érdeklő társaimat ki vagyok, honnan jöttem. Lámpaoltás után meséltünk egymásnak magunkról, örömeinkről, szomorúságainkról. A beszélgetések hangulata máig megőrződött bennem. (A „mag” a Petőfiben Kovács Laci, kerista a P.szöv. elnöke).

Önkormányzati vezetőinket magunk választottuk, s ebbéli elhatározásunkat az igazgató – primus inter pares – tiszteletben tartotta.

Kollégium

Készült az Oktatási Minisztérium támogatásával

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért” Sajtóalapítvány megbízásából

Felelős kiadó: Horváth István Alapító főszerkesztő: dr. Benedek István Főszerkesztő: Benda János

Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán.

Szerkesztőség címe: Körösy László Középiskolai Kollégium, 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/400-005

Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; Előfizethető a kiadó címén: 1068 BUDAPEST, Városligeti fasor 10.

Tel./fax: (1) 352-9601 E-mail: ujsag@ksz.t-online.hu Web: www.ksz.axelero.net. Példányszám: 1500 Ára: 200 Ft

Nevelőtanárunk Rác János tanár úr volt a népi kollégium megalakulásától a megszűnéséig. A rengeteg népdalt Tőle tanultuk. Bali Gyuritól a népi táncokat (kultúros), másoktól az olvasás, a versmondás szeretetét, Pozsonyi Tónitól a repülőmodellezést és így tovább.

Szokolszky Istvánról számtalan könyv, interjú látott napvilágot. Korszakos munkáját, eredményeit szakmája is elismeri. Mi, Batsányisták a szívünkben zártuk és féltünk őrizni emlékét.

A további négy tanulmány bár lazább szálakkal kötődik a NÉKOSZ-hoz a közösségi nevelésben játszott kimagasló szerepük, teljesítményeik, pedagógus mivoltuk következtében jogosan kaptak helyet a kötetben.

Pedagógia és helytörténeti, valamint személyes fogantatású az *Epizódok a bódéi iskola történetéből* c. tanulmány.

Tiszteletre méltó alaposságú ez a tanulmány is. Megtudhatjuk belőle, hogy Bódé községben 1860-ban egy tanerős iskola indult. Innen követhetjük végig egy ki település (Tatai Zoltán szülőhelyének) sziszifuszi igyekezetét és végül a győzelmét a tanügy területén. *Kónya Lajos* kétszeres Kossuth-díjas költőnkéről írott kismonográfia méltó emlékkiállítás a sokat látott, tapasztalt sokoldalú művésztől, aki nem mellékesen tanárember is volt. Bár nem volt népi kollégista, figyelemmel kísérte életüket, neves népi kollégista írók, költők voltak baráti körében. Később, a NÉKOSZ újraélesztésénél is bábáskodott.

Nagy lélegzetű, alapos tanulmány foglalkozik *Wallner Ernő* földrajz tudós munkásságával. Tudós tevékenysége mellett jelentős szervező, pedagógus, éles szemű vezető, jó emberismerő. A veszprémi kereskedelmi iskola vezetőjeként összehozott egy új, tehetséges tanárnemzedéket, akik a Kerkápoly Kereskedelmi középiskolát híressé tették a királynék városában és azon túl is (Nyakas János, Benkőné Dr. Kis Aranka, Fodor tanár úr stb.).

Kuriózumként említendő Magyarország első közgazdász professzorasszonyáról írott kismonográfiája.

Személyes hangvételű megemlékezésében *Takaróné Gáll Beatrix* nagyasszonyt, a tudóst, az embert plasztikusan mutatja be.

Szokolszky Rezső igazgatónk, Szokolszky István édesapja, a tanítók tanítója. Balladás sorsú egykori felvidéki magyar: kitelepítés, új haza, traumák, ennek ellenére teljes az életmű, tiszteletre méltó példakép.

A III. *Emlékezések* c. fejezet három részre tagoltan, a kollégiumi intézményekre, eseményekre, továbbá az egykori népi kollégiumi vezetőkre, végül a személyes kollégiumi kötődésekre fókuszál. Ezen írások zöme a Kollégium c. folyóiratban jelent meg. A Kollégiumi Szövetség eme folyó-

irata immáron több mint másfél évtizede ápolja, tartja ébre a kollégiumi mozgalom nemes eszményeit, benne helyet adva az egykori NÉKOSZ jobb sorsra érdemes kezdeményeinek, immáron történelmének.

A balladás beütésekkel tarkított magyar köznevelés építőkövei közt, a Népi Kollégiumokat építő egykori mozgalom emlékeinek élővé tételében jelentős lépésnek tartom Tatai Zoltán *A KÖZÖSSÉGI NEVELÉSRŐL* írott, s az OKKER Kiadó gondozásában megjelentetett könyvét.

Érdesem szemezgetni, tanulgatni belőle a ma nemzedékének is. Kár, hogy a könyv technikai kivitelezése gyengére sikerült. Mire a végére értem a szemezgetésnek, olvasásának a könyv sajnos szétesett. De hát ez legyen a legnagyobb baj.

Török Ferenc

Tatai Zoltán

A területfejlesztés egyetemi oktatásáról című könyvéről

A karsú kötet a Budapest, XIV., Ajtósi Dürer sor 19-21. szám alatti ELTE épületcsoport konferenciatermében 2005. december 2-án tartott összejövetel anyagát tartalmazza dr. Tatai Zoltán nyugalmazott egyetemi docens szerkesztésében. A borítón látható 1895-ben elkészült patinás épület 1948-ig a Sacré-Coeur Apácarend oktatási tevékenységének szolgálatában állott. 1950-től a Pártfőiskola hasznosította, melynek 1968-tól már egyetemi státusú intézményében 1975-1990 között a *területfejlesztési szakon* is lehetett diplomát szerezni. Tizenöt év alatt ez 180 hallgatónak sikerült. A konferencia programját *Romhány Pál* nyugalmazott rektor bevezetőjében hajdani tanárának *Dr. Czettler Jenő* akadémikusnak a szavait idézte (1939):

„Az új gazdasági rendet máról holnapra, sem az egyéni tudás és akarat, sem az állami beavatkozás nem képes kikényszeríteni, mert mindez az erő csak azt formálhatja és fejlesztheti, ami anyagi és szellemi javakban rendelkezésre áll.“

A területfejlesztési tudomány oktatásának hazai megalapozása *Markos György* professzor nevéhez köthető, aki az (MKKE) 1949-1951 között beiskolázott („C“ szakos) hallgatóságnak adott modern elméleti és gyakorlati képzést. Az itt végzetek közül ma is elismert szaktekintélyek: Antal Zol-

tán, Cravero Róbert, Enyedi György, Illés Iván, Lackó László, Stark Antal, Tatai Zoltán, Wirth Gyula ... és sokan mások. 1975-1990 között Tatai Zoltán a Markos-iskola szellemében, annak továbbfejlesztet, tudatosabb formájában szervezte, irányította a Politikai Főiskolán a területfejlesztési szakemberek képzését.

A könyv *első fejezetében* foglalkozik a szerző a szak előkészítésével, az oktatási program kialakításával, a módszerekkel. Részletesen ír az elméleti oktatás próbájának tekintett *tanulmányutakról* és azok tapasztalatairól. Bemutatja a szakma élvonalát képviselő előadókat, elemzi a hallgatók összetételét. A fejezet *mellékletében* eredeti dokumentumok alapján áttekinthető egy-egy év tanterve, az államvizsgakérdések, a tananyag, szakdolgozat és doktori értekezés címei.

A könyv *második fejezete* egykori hallgatók területfejlesztési szakról szóló hangulatos írásait, a munkakörükből történő hasznosítás tapasztalatait és néhány mai civil kezdeményezésű vita szakmai szempontokkal történő összevetését tartalmazza.

A *harmadik fejezetben* Antal Zoltán, Bartke István, Perczel György és Nemes Nagy József aktuális témát feldolgozó, a konferencián elhangzott felszólalásai olvashatók. Példaként az utolsóként említett előadó (az ELTE egyetemi tanára) geográfus területfejlesztőkről szóló ismertetése emelhető ki.

A *függelék* érdekessége egy válogatás az 1958-1987 között született országgyűlési, kormány és miniszteri dokumentumokból, amelyek a terület- és településfejlesztés tárgykörében íródtak, és az oktatás során felhasználásra kerültek.

Összegezve: Biztosan állítható, hogy a könyv az egykori hallgatók és oktatók számára pótolhatatlan emlékkönyv. Valószínűsíthető, hogy a ma területfejlesztési tanuló, oktatók és gyakorlók is haszonnal forogathatják már csak az elért eredmények megismerése, a hibákból való okulás céljából is. Hiszen a sikeres *folytatás és újrakezdés* tétje sem mindennapi: az országnak, a régiós Európa együttműködésébe történő minél hatékonyabb bekapcsolódása.

Kiadó:

Területfejlesztő Öregdiákok Közössége, Budapest 2005., 178 oldal, Nyomdakész Kft., Veszprém

Sikertörténet

A FŐVÁROSI ÖNKORMÁNYZAT VÁCI MIHÁLY KOLLÉGIUMA 30 ÉVE

A kollégium az idén ünnepli alapításának 30. évfordulóját. Ebből az alkalomból az oktatási miniszter elismerő oklevelében részesült, amelyet Sipos János helyettes államtitkár személyesen adott át. A Kollégiumi Szakmai Érdekvédelmi Szövetség hasonló elismerésben részesítette az intézményt.

Rövid történelem

Intézményünket, mely a XIV. kerületben, Zuglóban található, 1975. december 31-én alapították, „MŰM Szakmunkástanuló Otthon” –ként. Később, a fenntartói változás következményeképpen a „46. sz. Önálló Szakmunkástanuló Otthon” nevet kapta. 1983-tól viseljük jelenlegi nevünket.

Az épület két szárnyában (fiú-és leány oldal) közel nyolcszáz diák elhelyezésére volt lehetőség, ezzel a főváros - és sokáig az ország - egyik legnagyobb koedukált kollégiuma volt.

A névváltozások mellett jelentős változások mentek végbe az intézmény működésében is. A tárgyi feltételeiben, a lakhatási feltételekben, a tanulási körülményekben, a kikapcsolódást, a művelődést szolgáló eszközök és létesítmények tekintetében az idők folyamán határozott előrelépés történt. A létszám csökkentésével (a betölthető férőhelyek száma jelenleg 628) kényelmesebb és nyugodtabb tanulási körülményeket tudunk biztosítani.

Belső életünk évről-évre változatosabb, gazdagabb, sokszínűbb lett. Szolgáltatásainkkal, a tudás- és kultúráközvetítés formáival, a szabadidős tevékenységek kínálatával mindig igyekeztünk alkalmazkodni a változó körülményekhez. Ennek köszönhetően tudtuk helyünket megállni: keresettségünk az iskolák, a diákok, a szülők körében nem csökken. Ugyanakkor, ezáltal egy-egy tanévben száz-százharminc iskolával is. kapcsolatba kerülhetünk!

Tragikus események is beárnyékolják életünket, melyek nem kis mértékben

Patai Kálmánné igazgató, Sipos János helyettes államtitkár, Ringhofer Ervin a Kollégiumi Szövetség elnökhelyettese

vetették vissza az intézet munkáját, fejlődését. 1998-ban az étterem és a konyha teljesen leégett, a tűz az akkor 300 fős fiú-szárnyat is használatlanná tette.

Az eset rendkívüli megpróbáltatásokat rótt ránk. Gondoskodni kellett a teljes fiú részleg (diákok, tanárok, technikai személyzet) áthelyezéséről. Végül Budán, az APV Rt. Gellért-hegyi ingatlanában találtunk átmeneti otthonra, ahol gyakorlatilag egy új kollégiumot kellett berendezni.

A helyreállítási munkálatok megkezdésekor további problémák merültek föl: fény derült a kollégium eredeti építési hiányosságaira. A csatornahálózat tönkrement, a fűtés-és az elektromos hálózat cseréje is elkerülhetlenné vált. Minden költséget a fenntartónk vállalt, de a közbeszerzési pályázat, és a hirtelen jött nagy kiadás a helyreállítási munkálatokat közel 3 évvel nyújtotta meg.

Munkatársaink – elsősorban a gazdasági hivatal, a gondnokság, s azok, akik a fiú oldalon dolgoztak - e nehéz idő-

szakban is példamutató helytállásról tettek tanúbizonyságot. Mindvégig emberfeletti munkával járultak hozzá, hogy a helyreállítás mihamarabb befejeződjön, s a diákok minél előbb visszaköltözhessenek. A válság menedzselésében kiváltképp az akkori fiú-részleg igazgatóhelyettesére, Salamon Ferencre hárult nagy teher. Újabb tragédiát jelentett 2002-ben bekövetkezett hirtelen halála, mely 47 évesen érte.

A továbbiakban az előrelépésben nagy szerepe volt a fővárosi kollégiumfejlesztési koncepciónak, amelynek keretében további jelentős fejlesztéseket tudtunk végrehajtani.

Első helyen: a tanulás - támogatás

A mi kollégiumunkban is első helyen természetesen a tanulók mindennapi felkészülésének, tanulmányi munkájának segítése áll.

A kollégium diákságának többsége szakmát tanul, és jelentős az érettségizettek aránya. Összetétele az előképzettség, a felkészültség, az igények, és a képességek tekintetében is rendkívül heterogén, s ezt színezi a határon túliak

jelentős, százon felüli száma. (Tudva-lévó, hogy ők olyan oktatási kultúrából érkeznek, amely jelentősen eltér az ittenitől.)

Arra törekszünk, hogy mindenkinek megadhatjuk a szükséges és megfelelő tanári segítséget. Ennek érdekében a csoportvezetők minden új diáknál egyéni felmérést végeznek, mely a tanulással kapcsolatos nehézségek, valamint a motiváció feltárására irányul.

A közvetlen tantárgyi segítség formái az „ad-hoc” segítség, a tervszerű korrepetálás, az érettségire való felkészülés támogatása, valamint a felvételi előkészítő foglalkozások, melyeket igény szerint szervezzük.

Nincs olyan közismereti tantárgy, amelyből ne tudnánk – akár több csoportban - korrepetálni diákjainkat, sőt, néhány szakmai tantárgyból is felkészültek erre kollégáink. Jelenleg összesen huszonegy tantárgyból nyújtunk támogatást.

A tanulást, a mindennapi felkészülést közvetlenül segíti folyamatosan fejlesztett, több mint huszonegyezer kötetes könyvtárunk. Szakszerűen elhelyezett, és feltárt gyűjteményével, archivált dokumentációs rendszerével, továbbá a könyvtári hálózaton elérhető forrásokra épülő szolgáltatásaival kollégiumi – tanulási forrásközpontként, információs központként is működik. A könyvtárhasználat során a tanulók azt is megtanulják, hogyan kell a hagyományos és nem hagyományos dokumentumokkal bánni, képesek lesznek belőlük, illetve velük dolgozni.

Hangsúlyt helyezünk a tanulás-módszertani ismeretek szakszerű és szélesebb körű megismertetésére. A tanulók a kollégiumi alapprogram által is előírt rendszeres tanulás-módszertani foglalkozásokon megismerhetik saját tanulási szokásaikat, tudatosul bennük annak helyes vagy helytelen módja, és elsajátítják az eredményes tanulás módszereit, technikáit.

A tanulás támogatásában, az ismeretszerzésben, a felkészülésben fontos szerepet játszanak az informatikai eszközök. Három számítógéptermet működtetünk, melyekben irodatechnikai eszközök is helyet kapnak. Nyomtatási, fénymásolási, laminálási és spi-

rálózási lehetőség is van, amelyek a tanulók felkészülését, vagy a szakdolgozatok, házi feladatok, megírásához is igénybe vehetők.

A sajátos nevelési igényű diákjaink számára, tanulásuk támogatására speciális eszközöket szerzünk be (pl. Braille írógép, speciális laptop).

A tudás- és kultúraközvetítés, tehetséggondozás és képességfejlesztés sokszínű rendszere

Ennek alakításában több szempontot tartunk szem előtt.

Legfontosabb, hogy a törvény által meghatározott műveltségterületek anyagai beépüljenek a nevelési gyakorlatba, és - a kötelező foglalkozások keretében - átadásra kerüljenek.

A szabadidő eltöltését is szolgáló foglalkozási (tevékenység) - kínálat kialakításánál igyekszünk alkalmazkodni a tanulói megfogalmazott, vagy lappangó igényekhez. Például, a tervezés egyik módszere az, hogy az újonnan beköltöző kollégisták szüleinek kérdőívet küldünk: így tájékozódunk, mi érdekli a gyerekeket, miben tehetséges. (Megjegyezzük: ha a kollégiumban a fejlesztést nem tudjuk kielégíteni – pl. zenetanulás, sport -, külső megoldást keresünk.)

A főváros megszámlálhatatlan kulturális, szabadidős lehetőséget kínál. Ugyanakkor arra törekszünk, hogy házon belül minél több, a szabadidő értelmes eltöltését biztosító elfoglaltságot nyújtsunk.

Kínálatunk gazdag, ugyanis minden kolléga tudását, hozzáértését kiaknázzuk, és a képességfejlesztés szolgálatába állítjuk. Tehát, ha nincs is igény egy adott tevékenység művelésére, akkor is felkínáljuk a diákok számára. Ilyen volt pl. az origami (papírhajtogatás), amelyről a gyerekek korábban szinte semmit nem tudtak. Egy hozzáértő kollégánk keze alatt ma kb. tíz fiú bontogtja szárnyait e művészeti ágban.

A formát illetően képességfejlesztő foglalkozásokon, szakköri, diákköri keretekben, továbbá alkalmankénti, valamint egyéni foglalkozások keretében folyik a munka, meghatározott, előre tervezett tematika, program szerint. A képességfejlesztésen, a tehet-

séggondozáson, a személyiségfejlesztés túl kétségkívül jellemzője e foglalkozásoknak a kikapcsolódás, az igényes szórakozás, a közösség- és kapcsolatépítés, sokszor azonban közvetlenül a tanulmányi tevékenységet, a másnapi felkészülést is segítik.

A választék széles palettáját legegyszerűbben számokkal lehet kifejezni: az idei tanévben kb. harminc szervezett tevékenység közül választhattak a fiatalok.

A könyvtár szerepéről a tanulás-támogatás kapcsán már ejtettünk szót. További jelentősége, hogy a művelődés, a szabadidő hasznos eltöltésének, a kikapcsolódásnak színtere, és az otthoni könyvtárát is pótolja. A délutáni időszaktól késő estig használható, látogatható. Lehetőséget biztosít a helyben olvasásra, a folyóirat-böngészésre. Szerepe van a kollégiumi rendezvényekre (pl. nemzeti ünnepek, hagyományos ünnepkörök) való felkészülés támogatásában is.

A számítógéptermetek egyaránt szolgálják a tanulást, a művelődést, és a kikapcsolódást. Internetezéssel, Ftp, Msn, Yahoo használatlalt (hang, kamera), egyéb programokkal (Word, Excell, Access, Coreldraw, Photoshop, Finereader, stb.), scanneléssel, Cd írással, digitális fényképezéssel a technika sok csodáját hozzák közelebb diákjainkhoz.

Az igényes szabadidő – kínálat jegyében gyakran hívunk meg beszélgetésre neves, „érdekes” embereket. Számos író, újságíró, költő, politikus, esztéta,

előadó-és képzőművész látogatott már el hozzánk. Ízelítőül, néhány név a vendégek listájáról: Garai Gábor, dr. Gyökössi Endréné, Molnár V. József, Czákó Gábor, Kozma atya, Jókai Anna, Czine Mihály, Ladányi András, Kuncze Gábor, Hámori István Péter, Berecz József, Vujity Trvtkó, Baráth Etele, Vágó István.

Hagyományápolás a kultúraközvetítés szolgálatában

A hagyományok ápolásának több funkciója is van: segíti az értékek megőrzését és átadását, megkönnyíti a beilleszkedést, fejleszti az identitást, a kollégiumhoz való kötődést, erősíti a közösségi együvé tartozás élményét, stb.

Intézményünk mindig súlyt helyezett arra, hogy gazdag hagyományrendszert működtessen. Pillanatnyilag tizenhét olyan évről-évre rendszeresen visszatérő esemény, rendezvény van, amely az egész diákságot érinti, de ebben nincsenek benne a nemzeti ünnepekről való megemlékezések. Megjegyezzük, a hagyományörzés emeleti közösségi, és csoport-szinten is működik.

Az utóbbi években kollégiumunkban a hagyományrendszert alkotó tevékenységek tárháza bővült, illetve a meglévők tartalmilag gazdagodtak. Elsősorban sikeres pályázatainknak köszönhetően megerősödött, illetve a kollégium életébe beépült a külső kapcsolatok építése, és ápolása is. Rangos elismerés is kapcsolódik ehhez, amelyet az Európai Bizottság elismerő oklevele igazol, többek között Romano Prodi, és Valery Giscard d'Estaing aláírásával.

Megnőtt azoknak a tevékenységeknek, programoknak a száma, amelyek alkalmat kínálnak a diákoknak ahhoz, hogy képességüket, tehetségüket, kulturális teljesítményüket együtt, vagy külön-külön megmutassák, továbbá, amelyek a diákok és a tanárok együttműködéséből születnek (pl. közös muzsikálás). Mindenki számára nagy élmény, amikor alkotásaik, produkcióik a diáktársaik, illetve a nagyközönség előtt bemutatásra kerülnek. Erre gyakori kulturális rendezvényeinken bőven nyílik lehetőség.

Diákjainknak, és az őket felkészítő pedagógusoknak köszönhetően a nyilvános, hagyományos megmérettése-

ken mindig jól szerepel a kollégium. Szép számmal aratjuk az elismeréseket a különféle versenyeken, kollégiumok közötti vetélkedőkön.

Tudatos építkezés

Az intézmény nevelési-oktatási eredményei sikerének a kulcsa a humán erőforrás tudatos fejlesztése, alkalmazkodás a partneri igényekhez, a folyamatos belső szakmai megújulás, és a pályázati lehetőségek kiaknázása.

A kollégiumban dolgozó munkatársak végzettségét és képzettségét tudatosan alakítjuk. A megfelelő pedagógiai (tantervi) szakképesítésen túl követelmény, hogy egyéb kvalifikációkkal, illetve szakértelemmel is rendelkezzenek. Ezzel ugyanis változatos kínálatot tudunk nyújtani, illetve a diákság sokrétű igényeihez alkalmazkodni tudunk. Érzékeltetésül: testületünkben olyan hozzáértéssel találkozunk, mint például kosárfonó, népművész (csipkekészítő), hittanár, szociálpedagógus, kábeltelevíziós szerkesztő, drámapedagógus, szociológus, népművelő, informatikus, zenész, művészeti és felnőttképzési menedzser, drámajáték vezető, színjátszó csoport vezető. Több tanárnak van nyelvismerete, például angol, német, francia, olasz, latin, orosz, spanyol, román, szláv nyelvekből. Ez akár különböző szinteken való egyidejű nyelvoktatást is lehetővé tesz.

Belső megújulás, szakmai fejlődés

A kollégiumi munkában szakmai igényességre törekszünk, mind a tartalom, mind az alkalmazott módszerek tekintetében.

Pedagógiai programunkba sikerrel építettük be a kollégiumi nevelés országos alapprogramja követelményeit. Célunk, hogy e program meg is valósuljon. Úgy gondoljuk, ennek előfeltétele a mindennapi nevelőmunka tudatos tervezése. Nevelőtanáraink jól dokumentált személyre szóló-, csoport – és (szakköri) foglalkozási tervek alapján végzik munkájukat.

Kollégiumunkban jelen van az innovációs potenciál, ami a szakmai kvalitásokkal párosulva hosszabb távra biztosítja a magas szakmai színvonalat, a szakmai kontrollt, s az önfejlődést.

A kollégium szinte megalakulásától fogva tagja az Önfejlesztő Iskolák Egyesülete kollégiumi tagozatának. Ez a részvétel bekapcsolt bennünket egy olyan szakmai vérkeringésbe, amely a kölcsönös tapasztalatcsere, a közös tanulás mellett szakmai megmutatkozásunkra is lehetőséget ad.

Több éve állunk kapcsolatban az ELTE Neveléstudományi Tanszékével, továbbá az ország néhány főiskolájával. Gyakorló szintértként lehetőséget adunk hospitálásra, konzultációkra, arra, hogy a hallgatók a tereptanárok

segítségével bepillantassanak e szép, és nem könnyű hivatás kulisszatitkaiba. Az intézmények kollégiumunkra a jövőben is számítanak, mint pedagógiai gyakorlóterepre.

A kollégium évek óta helyet és előadókat biztosít az FPI kihelyezett továbbképzéseinek, műhelyfoglalkozásainak. Rendszeresen helyet adunk a Fővárosi Pedagógiai Napok rendezvénysorozatában egy-egy eseménynek, saját előadóval is.

Több ízben szerveztünk országos konferenciát, például a pedagógiai program kialakítása, vagy a minőségbiztosítás témakörében.

Nevelőtestületünkben szakkönyv-szerző és szerkesztő, kollégiumi szakértő, és szaktanácsadó is helyet foglal. Az intézmény eredményei, továbbá egy-egy szakmai terület szakmai-módszertani megoldásai munkatársaink révén több ízben kerültek publikálásra, pl. a Köznevelés, az Új Pedagógiai Szemle, a Kollégium, s a Mentor c. lapokban.

Ezek a szakmai feladatok és szakmai kapcsolatok feltétlenül pozitív és inspiráló módon hatnak a testület szemléletére, gondolkodására.

A kollégiumban folyó pedagógiai - szakmai tevékenység megújításában sokéves múltra visszatekintő hagyománya van a belső továbbképzéseknek, a szakmai napoknak (például „Esélyegyenlőség-napja”), és a bemutató foglalkozásoknak is. Ezek az alkalmak jelentősen hozzájárulnak a pedagógusok módszertani kultúrájának és eszköztárának fejlesztéséhez, lehetőséget nyújtanak a felmerülő nevelésmethodikai felvetések sokoldalú megközelítésére, többféle megoldására. A szakmai fejlődés mellett a résztvevők gazdagodhatnak információval, élménnyel, érzéssel, emlékekkel, nem utolsósorban a közösség, az együvé tartozás érzetével.

A pályázatokon való rendszeres részvétel immár „természetes”, és szerencsére olyan eredményes, ami jelentős bevételekhez, és lehetőségekhez juttat minket. Idegen nyelvet beszélő munkatársainknak köszönhetően nem okoz nehézséget a nyelvi pályázatokon való részvétel sem, és kellő gyakorlatra tetünk szert az EU-s pályázatok írásában is.

1998-ig visszatekintve összesen tizenkét kiíronál, összesen harmincnégy sikeres pályázatunk volt, amely több tízmilliós bevétellel gazdagított bennünket. Kiemelkedően eredményesek voltak pályázataink a Fővárosi Közköztartásfejlesztési Közalapítványnál, a Tempus Közalapítványnál, a Nemzeti Kollégiumi Közalapítványnál, a KOMA-nál, s a Mobilitás Ifjúsági Szolgálatnál. (A pályázati keretekben megvalósuló török-lett-magyar fogadóprojekt a Tempus közalapítványtól „kiváló” minősítést nyert.)

Mindazonáltal ez a tevékenység komoly többletmunkát ró a testületre, a pályázatot író kollégákra. Ugyanakkor megéri a befektetett energiát, hiszen az eredmény a diákoknál „csapódik le”, kézzel fogható gyarapodás, lehetőség, élmény formájában. Eredményes pályázataink tették lehetővé szakmai utazásainkat, nemzetközi kapcsolataink ápolását. Mintegy tucatnyira tehető az európai országok száma, ahová kapcsolataink irányulnak, partnerintézményeink száma közel harminc. Pályázati forrásokból valósíthattunk meg azt az eszközbeszerzést, amely a kollégiumi élet, a szakmai működés feltételrendszerének jelentős javítását tette lehetővé (kép és hangrögzítés, digitális technika, informatikai, multimédiás eszközök, hangosítás, stb. fejlesztése).

A megvalósuló integrált nevelés

Kollégiumunkban immár 1991 óta fogadunk sajátos nevelési igényű fiatalokat, fiúkat és lányokat vegyesen. Számuk az utóbbi években ugrásszerűen nőtt, jelenleg negyvenkét ilyen diákunk van.

Gondozásuk és nevelésük – melyben néhány nem pedagógus munkatársunk is részt vesz - egy eddig ismeretlen utat nyitott meg életünkben. A munkatársi körrel és a diáksággal is el kellett fogadtatni a sérült gyermekek jelenlétét, s az új feladatot. Nem titkoljuk, hogy ez – különösen a kezdeti időszakban - nem ment könnyen, nehézségekkel, buktatókkal teli utat kellett megtennünk. Emellett folyamatos technikai és szakmai fejlesztést, önfejlesztést igényelt. A kollégium, az iskola, és a szülők munkájának összehangolására is szükség volt az eredményes fejlesztéshez, gondozáshoz.

Nem csak a tanuláshoz nyújtunk segítséget e fiatalok számára. Támogatjuk őket abban is, hogy teljes életet élhessenek. Megadjuk nekik a közösségi élményt: lehetőséget keresünk arra, hogy részt vehessenek a közösségi tevékenységekben, a külső és kollégiumon belüli programokban. Több sérült fiatal aktív tagja a kollégiumi diákönkormányzatnak. Támogatjuk kulturális rendezvényeinken való fellépésüket: rendszeresen szavalnak, zenélnek. A sportolási lehetőség is nyitva áll számukra (pl. barlangászás, fekvenyomó verseny, futás, sakk).

Több sérült diákunk rendszeresen indul sportversenyeken, és szép eredményeket érnek el.

A kollégium konditermében gyógytestnevelést, mozgásjavító foglalkozást biztosítunk számukra (heti két alkalommal jár ki a szakember diákjainkhoz.). Rendszeres úszásoktatáson is részt vesznek.

Nyertes pályázatainknak köszönhetően többen közülük már külföldre is eljutottak (pl. Svájcba, Olaszországban, Görögországba).

Felejthetetlen élményben volt részünk, és érthető volt örömük, hiszen anyagi és egyéb feltételek hiányában sokuknak még Magyarországon belül sincs lehetőségük az utazásra.

Az ép diákok többsége elfogadja a sérült társakat, szolidárisak velük, és segítőkészek. Ezt nem csak megfigyeléseink, hanem a tanulók körében végzett írásos elégedettség- és elvárás felméréseink eredményei is igazolják.

Az intézet történetének egy jelentős állomásához érkezett. Büszkék vagyunk azokra a sikerekre és eredményekre, amit elértünk, de nem tévesztjük szem elől azt, amit küldetésnyilatkozatunkban megfogalmaztunk:

„Diákjainknak segítünk abban, hogy megragadjanak minden lehetőséget, és sikeresen, boldogabban, valamint értékesebben éljenek, tanuljanak, gondolkodjanak, kommunikáljanak, s majdan önmagukat megvalósítva dolgozzanak. Tudjuk, hogy ezt csak akkor érhetjük el, ha a kollégiumunkkal kapcsolatban állók – diákjaink, az ő szülei és iskolai pedagógusaik, egyszóval partnereink - érzik, hogy bizalommal építhetnek ránk.”

Választmányi ülés 2006.

**Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség
Ügyvivő Testület**

Kollégium Nevelőtestülete

Tisztelt Kollégák!

Az alábbiakban tájékoztatjuk Önöket a Választmány 2006. március 17-én tartott üléséről:

- Megjelent 56 küldött (a megválasztható 61 fő 92 %-a), továbbá az ügyvivők, a Számvizsgáló Bizottság tagjai, az egyes szervezeti egységek vezetői és a meghívott vendégek. Az ülésen részt vett Magyar Bálint oktatási miniszter, aki tájékoztatást adott a kollégiumi fejlesztési lehetőségekről, és Singer János alkuratoriumi elnök, aki az Oktatásért Közalapítvány kollégiumi tevékenységét, terveit ismertette.
- A Választmány elfogadta az előzetesen minden kollégiumnak kiküldött elnöki beszámolót az ügyvivő testület (legutóbbi választmányi ülés óta végzett) tevékenységéről, és a Szövetség helyzetéről, benne az egyes részterületekről (a Szövetség gazdálkodásáról, a Kollégiumi Diákszövetséggel való együttműködésről, a területi szervezetek tevékenységéről) szóló ügyvivői kiegészítőket.
- A küldöttek tudomásul vették a Számvizsgáló Bizottság jelentését a 2005. évi költségvetési beszámolóról, ill. a 2006. évi költségvetési tervezetről, majd jóváhagyták az elmúlt évi gazdálkodást, és a következő évi gazdasági tervet.
- A Választmány elfogadta a Kollégiumi Akadémia igazgatójának, a Kollégium c. újság főszerkesztőjének és az Önfelkészítő Tagozat elnökének beszámolóját.
- A Választmány feladattervet határozott meg az ügyvivő testület számára (mellékeljük), és új szervezeti egységek kialakítását határozta el.
- A Szövetség elnöke átadta a 'Kardos László emlékérem' kitüntetések, dr. Pogány Mária, a névadó özvegyének jelenlétében (a kitüntetettek névsorát mellékeljük).
- A küldöttek a választási szabályzat szerint és az Alapszabálynak megfelelően megválasztották a Számvizsgáló Bizottságot (a névsort mellékeljük).
- A Választmány kiegészítette az Ügyvivő Testületet, valamint megerősítette az újonnan megválasztott területi elnökök mandátumát (a listát mellékeljük).
- Egyebekben:
  - a Választmány köszönetet mondott dr. Csépe Györgynek ügyvivői, Juhász Józsefnek, Mezei Józsefnek, Nyíri Sándornak területi elnöki tevékenységéért, melyet oklevéllel és névre szóló emlékéremmel ismert el;
  - a küldöttek köszöntötték az elmúlt időszakban országos kitüntetésben részesült kollégákat (a névsort mellékeljük).

Kérjük a tisztelt kollégákat, támogassák erőfeszítéseinket, és kezdeményező közreműködésükkel segítsék az előttünk álló feladatok megoldását!

Az Ügyvivő Testület nevében:

Budapest, 2006. március 17.

Horváth István elnök

A 2005. március 18-án tartott Választmányi ülés óta végzett munka áttekintése

1. Az elmúlt időszak legjelentősebb eseményei:

- a Kollégiumi Nevelés Országos Alapprogramjának bevezetésével kapcsolatos tapasztalatok feldolgozása - hosszú távú hatása miatt - meghatározó jelentőséggel bír:
  - az elmaradt (az Oktatási Minisztérium által megígért) központi támogatás (felkészítő képzés és kiadvány) ellenére a szakma sikerrel vette az első akadályokat;
  - ebben a Szövetség és szakmai csoportjai, területi szervezetei által szervezett tapasztalatcsere és képzési rendszer jelentette az egyetlen segítséget;
- korábbi álláspontunk megerősítésének, így jelentős eredménynek tartjuk, hogy a „pedagógiai felügyelő” bevezetését – az újabb törvénymódosítás okozta „zavar” ellenére – a kollégiumi szakma továbbra is egyértelműen elutasította;
- aktualizáltuk, a kormányprogramban szereplő célokhoz igazítottuk az általunk készített kollégiumfejlesztési javaslat-csomagot (sajnos, most is hiányzott a fogadókészség...);
- idén is gyors-felmérést készítettünk a kollégiumok gazdálkodásáról, s azt a költségvetési törvény vitájában a képviselők rendelkezésére bocsátottuk; ennek ellenére – és az Oktatási Bizottság támogatásának dacára – sem tudtunk lényeges javulást elérni:
  - súlyos kudarc, hogy az alapszabály (igaz, a tervezett 17 % helyett...) 9 %-kal csökkent, és ez tovább rontotta a központi támogatás arányát, ezzel – az „érdekeltség-hiányos” fenntartói rendszer miatt – a kollégiumok helyzetét;
  - nem érhető és nem indokolható, hogy a kollégiumok nem kapják meg – vezető minisztériumi tisztségviselők ígérete ellenére – a szakmai szolgáltatások normatíváját;
  - nem sikerült ‘nevesíteni’ a Nemzeti Kollégiumi Közalapítvány ill. a helyébe lépő Oktatási Közalapítvány kollégiumi támogatását;
  - szerény eredmény, hogy az informatikai normatíva a tavalyihoz hasonlóan a kollégiumokra is kiterjed;
- meghatározó szerepet játszottunk abban, hogy a szakmai fejlesztés egyetlen forrása, a Nemzeti Kollégiumi Közalapítvány a tervezett megszüntetés helyett átalakult (Oktatási Közalapítvány), sőt egy pályázat kiírását is segítettük, de az eredményes működéshez továbbra sem biztosítottak a megfelelő szintű források;
- az idén is szakmai anyagokkal, konzultációkkal segítettük az Állami Számvevőszéknek a kollégiumi intézményrendszerrel kapcsolatos átfogó vizsgálatát, ill. a közreműködöttünk annak összegzésében is;
- ‘Kollégium – 2005’ címmel szakmai konferenciát rendeztünk a kollégiumok társadalmi szerepéről, melyen megemlékeztünk a NÉKOSZ alakulásának 60., Kardos László halálának 25., a Kollégiumi Szövetség fennállásának 15. évfordulójáról is;
- ismét részt vállaltunk a kollégiumi tárgyú kitüntetések elbírálását előkészítő kuratórium munkájában, amely most is támogatta – szakmailag megalapozott – javaslatainkat;
- a hagyományoknak megfelelően támogattuk a Kollégiumi Diákszövetség tevékenységét, kiemelten a XII. Kollégiumi Diáktalálkozó és Országos Gyűlés megszervezését (Madách I. Kollégium, Balassagyarmat); a diákvezetők szokásos tábori képzése az idén nyáron a siófoki Aranypart Kollégiumban volt;
- a ‘Kardos László’ vándorkiállítás a tervezettnél hosszabb ideig „időzött” Nógrádban, most már Vas megyébe, Szombathelyre érkezett.

2. Az alábbi 'statisztika' a napi, konkrét teendők sűrűségét jelzi:

(A zárójelben lévő számok a tárgyalási, tanácskozási alkalmak számát jelentik.)

- a parlamenti jelenlét „sűrűsége“ csökkent, az Oktatási Bizottság ülésein túl (12) egy kollégiumi vitanapon vettünk részt, továbbá eleget tettünk a pártok oktatási műhelyei által küldött valamennyi meghívásnak (12);
- a kormányzattal való konzultációk, egyeztetések száma szinten maradt, és a kormányfő mellett (3) elsősorban az Oktatási Minisztériumot, ill. az általa működtetett fórumokat (OKNT, KPT) érintette (9+1+2);
- ebben az évben is meghatározó szerepet töltött be a nevelés-oktatás területén érdekelt szakszervezetekkel való együttműködésben a Pedagógusok Szakszervezete (23+4);
- a különböző csoportosulásoknak köszönhetően jelentősen élénkült a szakmai szervezetek (különösen a kollégiumi és a szülői szervezetek) közti kapcsolatrendszer (29);
- az önkormányzati szövetségekkel a költségvetési törvény tárgyalása során jutottunk közös álláspontra (4), az egyes önkormányzati fenntartókkal viszont általában az önállóság kapcsán kerültünk szembe (9);
- az ügyvivő testület – a költségvetés törvény „jóvoltából“ – a tavalyinál több ‘valóságos’ ülést tartott (18), de nem csökkent az elektronikus információcsere intenzitása sem;
- a területi elnökök számára két tanácskozást szerveztünk, egyiket az általunk rendezett jubileumi konferencia keretében (Balatonföldvár, nov. 25-27.); ezen kívül 3 kollégiumi konferenciában vállaltunk társrendezői szerepet;
- a fentiekén túl az ügyvivők számos helyi/megyei/regionális kollégiumi (24), önkormányzati (27) fórumon, szakmai rendezvényen (20), tárgyaláson (12), a helyi (16) és az országos (7) médiában képviselték a Szövetséget, készítettek szakmai véleményt (25) kollégiumi kérdésekről (vezetői pályázat, kollégiumi koncepció, szakértői megbízás, stb.).

3. A szervezet működésének kérdéseiről:

- a működés gazdasági feltételei – az újság-támogatás elmaradása ellenére – nem romlottak; ez elsősorban az „szigorúan önköltséges rendezvényeknek“ köszönhető, de a továbblépéshez szükséges felhalmozásra, tartalékképzésre egyelőre is kicsi az esély;
- a Szövetségben lassan természetessé vált az elektronikus kommunikáció, ezzel összefüggésben tovább fejlődött a területi szervezetek innovációs tevékenysége;
- a „Kollégium“ c. újság technikai feltételei biztosítottak; szakmai támogatása még nem kielégítő, a tudósítói hálózat kialakulása lassabban megy a vártnál;
- a Kollégiumi Akadémiának már négy indítható, egy akkreditálás alatti programja van; eddig öt képzést bonyolított le, sajnos, a csökkenő létszám veszélyezteti a működését;
- a konferencia levette a napirendről a szervezet átalakításának tervét, a felmerült problémákat – átgondolt szervezetfejlesztéssel – a meglévő keretekben is megoldhatónak tartotta;
- elkezdődött végre a honlap kialakítása, némiképp javult a PR-tevékenység, de sajnos, bőven maradtak „áthúzódó restanciák“ is (pl. archiválás, alapítvány, stb.).

Összegezve: a Szövetség – a súlyos költségvetési kudarc ellenére – egységes maradt, így szerepe a kollégiumi területen továbbra is megkérdőjelezhetetlen, szakmai tekintélye partnerei és ellenfelei előtt egyaránt elismert.

Az Ügyvivő Testület megbízásából:

Horváth István elnök

Feladatterv az Ügyvivő Testület számára

(2006. március 17.)

Általában:

- az Ügyvivő Testület tevékenységének elvi alapját az Alapszabály, az ott megfogalmazott célok jelentik;
- ezen felül a tevékenység kereteit a Választmány állásfoglalásai, ill. az általa elfogadott dokumentumok adják;
- kiemelt fontosságú a Kollégiumi Diákszövetség munkájának segítése.

Konkrétan:

Szakmai fejlesztés

- Az Alapprogram beépítése a kollégiumok munkájába:
  - a tapasztalatok folyamatos értékelése;
  - újabb témaköröket feldolgozó továbbképzések akkreditálása;
  - minta foglalkozási terveket tartalmazó kiadványok megjelentetése.
- A kollégiumokkal kapcsolatos szakmai szerveződések, programok szerepének növelése, tevékenységének kiterjesztése, segítése:
  - Kollégiumi Akadémia képzéseinek szélesebb körű igénybevétele;
  - a „Kollégium” c. lap helyi információkkal való ellátása;
  - az Önefejlesztő Kollégiumok mozgalma;
  - Arany János Tehetséggondozó és a Kollégiumi Program;
  - Oktatásért Közalapítvány Kollégiumi Alkuratóriuma.
- A speciális feladatra szerveződött munkacsoportok működtetése, újabbak létrehozása:
  - az Alapprogrammal kapcsolatos szakmai tapasztalatok összegyűjtése és feldolgozása;
  - a kollégiumi honlap fejlesztése, a „Virtuális Kollégium” projekt;
  - jogi, törvényelőkészítő, szakmai jogszabály-alkalmazó munkacsoport létrehozása.

Szakmai érdekképviselet

- kezdeményező közreműködés a kollégiumokat érintő jogszabályok megalkotásában (pl. „pedagógiai felügyelő” jogi kategóriának megszüntetése)
- konzultáció a különböző politikai erőkkel az oktatási programjaikban megjelenő kollégium-képről, a fejlesztési források előteremtése érdekében;
- a kollégiumok képvisellete, ill. a helyi szervezetek támogatása a fenntartókkal kapcsolatos konfliktusokban.

Szervezeti teendők

- a szervezeti felépítés fejlesztése (munkacsoportok, önálló szervezeti egységek);
- a megyei/fővárosi szervezetek megerősítése az értekezleten elfogadott dokumentum alapján;
- a Kollégiumi Diákszövetség munkáját segítő patronáló tanárok megbízása minden megyében;
- megyei tudósítói hálózat kiépítése, megbízások kiadása;
- a szervezettség javítása a gyengébben szervezett területeken;
- a kialakított elektronikus kommunikációs rendszer szakszerű alkalmazása;
- a működés anyagi alapjainak bővítése, kollégiumi központ létesítésének előkészítése;
- a kapcsolatok erősítése és együttműködés a szakterületek szerint működő pedagógus szakmai szervezetekkel valamint a szakszervezetekkel;
- együttműködés minden olyan szervezettel, fórummal, csoporttal, amely a kollégiumok fejlődésében érdekelt, és az esélyteremtésért dolgozik.

A Számvizsgáló Bizottság megválasztott tisztségviselői

A Bizottság titkára:

Juhász József 4033 Debrecen, Herpay G. u. 23. 52/446-847

A Bizottság tagjai:

Németi István Györfly István Kollégium 4025 Debrecen, Postakert u. 7/b 52/531-939
Tolnay Béla Tittel Pál Kollégium 3060 Pásztó, Rákóczi u. 5. 32/460-888

A 'Kardos László emlékérem' kitüntetés átadása

Az ügyvivő testület által felkért kuratórium:

dr. Pogány Mária történész, Kardos László özvegye a kuratórium elnöke
Deák Erika igazgató, a KSZ Somogy Megyei Szervezetének elnöke
Endrődiné H. Ágota igazgató, a KSZ Pest Megyei elnöke
Kiss Ferenc kollégiumvezető, a KSZ Heves Megyei Szervezetének elnöke
Koppány Csaba igazgató, a KSZ Komárom-Esztergom Megyei elnöke
Szentésiné B. Márta kollégiumvezető, a KSZ Veszprém Megyei Szervezetének elnöke
dr. Csépe György kollégiumvezető, szervezeti ügyvivő a kuratórium titkára

A 2006. évi kitüntetettek:

Csík Lázár igazgató Városi Kollégium, Jánoshalma
Sádt Ede igazgató Kós Károly Kollégium, Budapest
Wirth László nevelőtanár Hajnóczy József Kollégium, Pécs

Új szervezeti egységek létrehozása, vezetők megbízása

Kitüntetési Bizottság titkára:

dr. Csépe György József Attila Kollégium 3200 Gyöngyös, Kócsag u. 38. 37/318-138

Jogi, törvényelőkészítő Bizottság vezetője:

Nagy Kálmán József Attila Kollégium 8007 Sz. fehérvár, Széchenyi u. 13. 22/500-827

Az Ügyvivőtestület kiegészítése

Szervezeti ügyvivő választása a – Dr. Csépe György új megbízatása miatt – megüresedett helyre:

Deák Erika Aranypart Kollégium 8600 Siófok, Beszédes sétány 79. 84/311-630

Az újonnan választott területi elnökök megerősítése

Békés megye:

Kalászné G. Ilona Kossuth Zs. Leánykollégium 5600 Békéscsaba, Gyulai u. 53. 66/322-585

Hajdú-Bihar megye:

Peleiné V. Judit Középiskolai Sportkollégium 4032 Debrecen, Móricz Zs. krt. 4. 52/486-003

Az elmúlt időszakban országos kitüntetést kapott kollégák köszöntése

Tessedik Sámuel díj:

Ákos János József Attila Középiskolai Kollégium Budapest 2005
Nagy Kálmán József Attila Középiskolai Kollégium Székesfehérvár 2005
Szabó Imre Karacs Teréz Középiskolai Leánykollégium Miskolc 2005
Várbíró Szabolcs Vendéglátó, Idegenforg., Keresk. Szki Kollégiuma Keszthely 2005

Magyar Köztársasági Érdemkereszt:

Takács Ernő Németh László Középiskolai Kollégium Békés 2005
dr. Benedek István Ady Endre Fővárosi Gyakorló Kollégium Budapest 2006
Horváth József Szerencsi Középiskolai Kollégium Szerencs 2006
Pethes Zoltán KEMÖ Középfokú Kollégium Komárom 2006
Szilágyi Lászlóné Nemes Nagy Ágnes Kollégium Székesfehérvár 2006